

5 λάθη που κάνουμε όταν δίνουμε στα παιδιά «εντολές»

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Είναι αμέτρητες οι φορές που μέσα στη μέρα θα χρειαστεί να ζητήσεις κάτι απ' το παιδί -να δώσεις κάποια οδηγία ή «εντολή». Είναι επίσης αμέτρητες οι φορές που το παιδί, ανακαλύπτοντας ενδεχομένως τα όριά του, θα πει «Σε λίγο» ή -σε πιο... σκληροπυρηνικές περιπτώσεις- δεν θα ασχοληθεί καν, βάζοντας σε λειτουργία την υπερδύναμη που λέγεται «επιλεκτική ακοή».

Το έχουμε ξαναπεί, γιατί το πιστεύουμε ακράδαντα: τα παιδιά δεν είναι ρομπότ. Δεν είναι, λοιπόν, λογικό να θεωρούμε ότι θα συμπεριφέρονται όπως ο φαντάρος στον διοικητή του. Θα πουν «όχι», θα αντισταθούν και θα επαναστατήσουν,

εύλογα ή μη –και θα είναι απόλυτα υγιές.

Τι κάνεις, όμως, όταν η κατάσταση ξεφεύγει απ' το όριο του φυσιολογικού και το παιδί αρνείται συστηματικά να «υπακούσει» τις «εντολές» σου; Πριν κάνεις μόνη σου τη δουλειά που του ανέθεσες και πριν αρχίσεις τις φωνές που δεν οδηγούν πουθενά, πρέπει να σκεφτείς μήπως είναι η δική σου συμπεριφορά που οδηγεί το παιδί στην αδιαφορία. Μήπως κάνετε λάθη όπως...

Βομβαρδίζετε τα παιδιά με εντολές

Ίσως δίνετε δεκάδες οδηγίες και εντολές καθημερινά στο παιδί: «Βάλε παντόφλες», «Κάνε πιο γρήγορα», «Σταμάτα να φωνάζεις», «Μάζεψε τα παιχνίδια σου» κ.λπ. Ειδικά αν το παιδί έχει συχνά απείθαρχη συμπεριφορά, είναι αρκετά πιθανό να λαμβάνει περισσότερες εντολές απ' το μέσο παιδί.

Βομβαρδίζοντας τα παιδιά με εντολές και διορθώσεις υπερβολικές, όπως «Μην ζωγραφίζεις έξω απ' τις γραμμές» ή «Σήκωσε πιο ψηλά τις κάλτσες σου», πετυχαίνουμε μόνο να... μας βάλουν στο αθόρυβο. Προσπαθήστε να δίνετε τις απαραίτητες οδηγίες και να αποφεύγετε διορθώσεις και «πρέπει» που ίσως δεν αντιστοιχούν στην ηλικία τους, αλλά στη δική σας εμμονή με την τελειότητα.

Δίνετε οδηγίες με λάθος τρόπο

Για ένα μικρό παιδί, η επιλογή των λέξεων έχει μεγάλη σημασία. Προσπαθήστε να μην δίνετε την εντύπωση ότι ζητάτε μια χάρη από έναν γνωστό σας, λέγοντας για παράδειγμα «Μήπως είναι η ώρα να πλύνεις δοντάκια;». Χωρίς να γίνετε απολυταρχικοί, προσπαθήστε να χρησιμοποιήσετε τόνο σιγουριάς και ηρεμίας, αποφεύγοντας να κάνετε αυτό που λέτε να φανεί σαν εναλλακτική.

Επαναλαμβάνετε την «εντολή» ξανά και ξανά

Το πρόβλημα που δημιουργείται με το να επαναλαμβάνετε τις οδηγίες που δίνετε στα παιδιά είναι διπλό.

Κατ' αρχάς, λέγοντας και ξαναλέγοντας το ίδιο ακριβώς πράγμα (φωνάζοντας «Έλα να φάμε» ξανά και ξανά, φερ' ειπείν) το μόνο που καταφέρνουμε είναι είτε να μην μας ακούν καθόλου (η «επιλεκτική ακοή» που λέγαμε και παραπάνω), είτε να συνηθίζουν στο φαινόμενο ότι η μαμά επαναλαμβάνει αρκετές φορές αυτό που θέλει (άρα, δεν έχουν κανέναν λόγο να το κάνουν «με την πρώτη»).

Το δεύτερο πρόβλημα που γεννάται απ' την επανάληψη της ίδιας οδηγίας είναι το εξής: αν το παιδί μένει άπραγο επειδή απλώς δεν κατάλαβε τι του ζητήσατε, τότε επαναλαμβάνοντας την οδηγία, χωρίς να την εξηγήσετε, δεν καταφέρνετε

απολύτως τίποτα, εκτός απ' το να μεγαλώσετε το ερωτηματικό πάνω απ' το κεφάλι του.

Οπισθοχωρείτε εύκολα

Είμαστε άνθρωποι και δεν μπορεί να έχουμε πάντα άριστα παιδαγωγικά αντανακλαστικά. Ωστόσο, σίγουρα το έχετε υπ' όψιν σας πολύ πριν σας το πούμε: το κλειδί στην πειθαρχία των παιδιών είναι η συνέπεια των γονιών. Εάν, επομένως, ζητήσετε το ίδιο τέσσερις φορές και την πέμπτη κουραστείτε, αγανακτήσετε και το αφήσετε να... το πάρει το ποτάμι, τότε στο παιδί περνάει το μήνυμα ότι μπορεί τελικά να κάνει ό,τι θέλει και με τον καιρό υιοθετεί στάση αδιαφορίας κι ανυπακοής.

Δεν παρέχετε κίνητρα

Χωρίς την προσοχή και την ενίσχυσή σας, το παιδί ίσως χάσει κάθε κίνητρο να ακολουθήσει τις οδηγίες σας. Δεν χρειάζεται να του τάζετε λαγούς με πετραχήλια, για να το πείσετε να κάνει αυτό που πρέπει, όμως η παροχή κινήτρων είναι απαραίτητη.

Μην τσιγκουνεύεστε τα «μπράβο» και μην ξεχνάτε να συνδέετε τις καλές συμπεριφορές του παιδιού με την επιβράβευση, ώστε να το ενθαρρύνετε.

από Φοίβη Γλύστρα

Πηγή: mama365.gr